

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

na posiedzeniu

w sprawie **R. J.**

w przedmiocie zażalenia na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) z dnia 18 kwietnia 2017 r., sygn. akt II AKo (...) o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 18 kwietnia 2017 r., sygn. akt II AKo (...), Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) odmówił przyjęcia wniosku R. J. o wznowienie postępowania w sprawie II W (...), Sądu Rejonowego w M. Zarządzenie uzasadniono tym, że wnioskodawca wezwany do spełnienia wymogu przymusu adwokacko-radcowskiego, braku formalnego nie usunął.

Na zarządzenie powyższe wnioskodawca wniósł zażalenie, w którym generalnie podważył zasadność zaskarżonego zarządzenia, a nadto podniósł szeregu zarzutów dotyczących rzekomych nieprawidłowości w licznych postępowaniach dotyczących jego osoby, a prowadzonych w Sądzie Apelacyjnym w (...).

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z niekwestionowanym sposobem interpretacji przepisu art. 545 § 2 k.p.k. (zob. T. Grzegorzczak, Kodeks postępowania karnego. Komentarz,

Warszawa 2008, s. 1153) ustanawia on tzw. przymus adwokacko-radcowski, tj. obowiązek sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania przez podmiot fachowy (prokuratora, adwokata lub radcę prawnego). Przepis ten znajduje mocą art. 113 k.p.s.w. odpowiednie zastosowanie do wniosku o wznowienie postępowania w sprawie o wykroczenie. Także w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, tak jak w postępowaniu karnym, wniosek o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego nie może być sporządzony samodzielnie przez zainteresowanego; kodeks wymaga, aby sporządził go podmiot fachowy, a więc adwokat lub radca prawny (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2008 r., V KZ 81/07, OSNwSK 2008, t. 1, poz. 132). Zgodnie zaś z art. 84 § 3 k.p.k., adwokat lub radca prawny wyznaczony postępowaniu o wznowienie postępowania powinien sporządzić i podpisać wniosek o wznowienie postępowania albo poinformować na piśmie sąd, że nie stwierdził podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania.

Tymczasem wyznaczona w sprawie na żądanie wnioskodawcy obrońca z urzędu nie znalazła podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania i poinformowała o tym sąd na piśmie (opinia z dnia 14 marca 2017 r.). Zauważyć należy, że treść tego pisma wskazuje na przeprowadzenie przez obrońcę dogłębnej i rzetelnej analizy sprawy. Wobec takiego stanowiska wyznaczonego obrońcy z urzędu, wezwano wnioskodawcę do usunięcia braku formalnego przymusu adwokacko-radcowskiego we własnym zakresie (zob. wezwanie z dnia 14 marca 2017 r., doręczone wnioskodawcy 28 marca 2017 r.; elektroniczne potwierdzenie odbioru na k. 45), co jednak nie nastąpiło mimo upływu ustawowego 7-dniowego terminu. W takim stanie rzeczy wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku było w pełni zasadne.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.